

Nyhedsbrev nr. 18

Februar 1992

kr. 10,-

**Temannummer:
Højreekstremismen i Sverige**

Foreningen Demos
Postboks 1110
1009 København K
31 35 12 12
giro 5 68 61 64

Demos Nyhedsbrev 18

Foreningen Demos blev stiftet i 1979 med det formål, at videreføre de politiske erfaringer, som vi fik i arbejdet med De Danske Vietnamkomiteer og i forlaget Demos, der blev stiftet i 1969.

Vi arbejder på et socialistisk og antiimperialistisk grundlag og er uden fast tilknytning til nogen af de eksisterende grupper og partier på venstrefløjen. Vi bruger foreningen til at bekæmpe højrekræfterne og samarbejder med andre grupper om at ændre samfundet i socialistisk retning.

Vil du være med i **foreningen Demos**, kan du altid henvende dig på torsdage mellem kl. 15 og 23.

Dette nyhedsbrev udgives af foreningen Demos. Demos Nyhedsbrev udkommer ca 6 gange om året. Demos Nyhedsbrev udkommer uregelmæssigt - det tager lang tid at færdiggøre enkeltnumrene og vi udkommer, når vi har rigeligt med stof. Emnerne natur bestemmer udgivelsestidspunktet.

Enkeltnumre - også tidligere numre - kan købes i butikken for 10 kr. pr. styk.

Du kan også bestille tidligere numre på vores giro ved at indsætte 10 kr. pr. styk og angive hvilke numre du ønsker. Husk at lægge porto på.

Abonnement kan kun tegnes for en periode ad gangen. Det koster 100 kr. pr. år. Den nye abonnementsperiode starter med nr. 16-17.

Når du tegner et abonnement senere i perioden, vil du få tilsendt numrene fra og med nr. 16-17. Det er lidt besværligt for dig, men vi gider altså ikke bruge så meget tid på administration.

Dette nummer er det første i abonnementsperioden. Hvis du ønsker at fortsætte abonnementet, skal du betale 100 kr. på

Giro 5 68 61 64

Foreningen Demos
Postboks 1110
1009 København K

Demos Nyhedsbrev redigeres af en gruppe. Ansvarlig over for presseloven for dette nummer: **Erik Jensen**

Butikken ligger på hjørnet af Skt. Hans Torv på adressen:

Elmegade 27, kld.
2200 København N

Videofilm og diasserier, der sælges eller udlejes af foreningen:

Videofilm:

1. Overvågning fra liv til død
2. Kærlighedens vilkår

Begge videofilm kan lejes for 100 kr. + porto. Kun mod forudbetaling.

Diasserier:

3. Den globale overvågning
4. WACL - Verdens kontrantet.
5. Efterretningstjenesterne og højrefløjen
6. De fascistiske internationaler
7. Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse
8. Ud med de fremmede

Diasserierne bliver løbende revideret i den udstrækning vi har tid og får nyt materiale.

Leje af serierne forudsætter, at der kommer en foredragsholder med ud.

Politiske aktivistgrupper skal betale 100 kr. pr. serie som bidrag til materialeudgifterne. Foredragsholderen skal blot have sine transportomkostninger dækket.

Institutionspris er efter aftale

Bøger og andet skriftligt materiale kan købes i butikken. Du kan få tilsendt en bogliste, hvis du medsender en frankeret svarkuvert.

Forsidebilledet er fra en nynazistisk dartklub i Stockholm (DOK-foto)

Hold øjne og øren åbne!

Dette nummer af Demos Nyhedsbrev indeholder en del oplysninger omkring den voldelige retning blandt svenske nazister og andre højreekstremister. Vort kære naboland har i løber af de sidste fem - ti år været hjemsted for fremvæksten af en særdeles voldelig subkultur, hvor elementer fra den tyske nazisme, den engelske skinhead-livsstil og den nordamerikanske "White Power"-strømning er gået op i en højere enhed, der har knyttet sig tæt op ad resterne af de gamle fascister og nazister fra 1930-erne og 1940erne.

Denne strømning i Sverige er dybt forankret i det de selv kalder "Den internationale, hvide, ariske modstandsbevægelse." Der er tætte organisatoriske bånd til "brødrene" i England, USA, Tyskland og andre steder. Vi skriver med vilje "brødrene" - det er *ret* mandehørm!

I efteråret 1991 blev der dannet en filial af "Den internationale, hvide, ariske modstandsbevægelse." i Norge.

Når denne slags fænomener skal beskrives, står vi i et dilemma: Ved en isoleret beskrivelse får fænomenet en forkert proportion. Lad os derfor straks ile med at skrive, at denne nazi-subkultur ikke truer det svenske samfund som sådan. Der er tale om en lille minoritet. Hvis alle gruppernes kadrer lægges sammen, udgør de 500-600 personer. De har selvfølgelig en større kreds af sympatisører, hvis antal vi ikke vil gætte på. Men subkulturen som sådan er et isoleret fænomen i det svenske samfund.

I 1930erne og 1940ernes Sverige var datidens nazistiske og fascistiske strømninger en mere integreret del af det politiske liv. Medlemmerne til-

hørte i stor udstrækning mellemklassen af bønder, småhandlende og funktionærer med sympatisører i overklassen og med berøringsflader i arbejderklassen. Nazigruppernes samlede medlemstal vurderedes til dengang at være på 30.000. De havde fodfæste hos lokalpolitikere og deres ideer om "race" og "racehygiejne" delte de med mange andre.

De nye kadrer - den ny tids SA-tropper - er anderledes isoleret. De er sociale afvigere, men ikke nødvendigvis sociale *tabere*. De er ofte arbejdere eller studerende. Der er tale om en selvudnævnt elite, der forbereder sig på, at deres tid kommer. Den kommer når samfundet bryder bryder sammen som følge af folke-

vandring, narkotika, AIDS, miljødelæggelser, økonomisk krise m.m. I dette kaos vil de *skyde* sig frem til magten og gribe ind og eliminere ZOG. ZOG er deres nøglebegreb. Det står for den amerikanske forkortelse for "den zionistiske besættelsesregering". Jøderne står bag alt, de manipulerer det politiske og økonomiske liv gennem "raceforrædere" og de sidder på mediernes. Men rækken af fjendebilleder er lang: Foruden jøder er det flygtninge og indvandrere, homoseksuelle, antiracistiser og "de etablerede". Dvs næsten hele samfundet - hvilket fastlåser dem i afviger- eller "elite"-rollen.

De prædiker had. De er ekstremt voldelige mod udvalgte fjender. De kan være dødsensfarlige for enkeltpersoner og grupper. I deres kreds er der dømt mordere (en homoseksuel myrdet i Göteborg, en antiracist myrdet i Schicksta, syd for Stockholm)

Hold øjne og øren åbne

Mange har en stribe voldsdomme, adskillige er dømt for våbentyveri, hæleri med våben og/eller ulovlig våbenbesiddelse,

Miljøet er stadigt voksende og er blevet et internationalt fænomen. Selv de forskellige landes sikkerhedspolitik, der i årtier har knebet højre øje i, er begyndt at reagere mod den ny terrorisme. Her ved årsskiftet har der været masserazziaer i Tyskland og Østrig. Både de svenske og - på det seneste - de norske sikkerhedsmyndigheder er blevet tvunget til at tage fænomenet alvorligt og er begyndt at kortlægge et miljø, der var dem fremmed.

I Danmark har vi indtil nu været forskånet for *organiserede* aflæggere af "den internationale, hvide, ariske modstandsbevægelse." Men også vi har et miljø, en subkultur, hvoraf dette fænomen kan vokse frem ved en propagandistisk og organisatorisk indsats.

Der var danskere på den nazistiske side i Lund 30. november 1991!

Derfor: Hold øjne og øren åbne.

Siden Demos Nyhedsbrevs start har vi i stigende grad beskæftiget os med de racistiske og frem-

medhadske strømninger - såvel i bladet som i vor politiske praksis. En af konsekvenserne heraf er 4. maj-arrangementet, som vi hvert år afholder for at demonstrere vor modstand mod de nazistiske og fremmedfjendtlige bevægelser.

Vi bringer derfor på side 21-22 en foromtale af arrangementet - også lidt i håb om, at du vil deltage aktivt.

Endeligt bringer vi en lille solstrålehistorie fra Norge, om hvordan fremmedhaderne *også* kan bekæmpes.

Kilder til de efterfølgende artikler er: Anna-Lena Lodenius & Stieg Larsson: "Ekstrem-Högern", Tidens Förlag, 1991; Searchlight (England); Smørsyra & Klassekampen (Norge); Norrskansflamman & Ord och Bild (Sverige) og andre tidsskrifter samt en lang række norske og svenske avisartikler.

Fotografierne i dette nummer er fra Modlys eller DOKfoto.

Caféaftener i Cikaden.

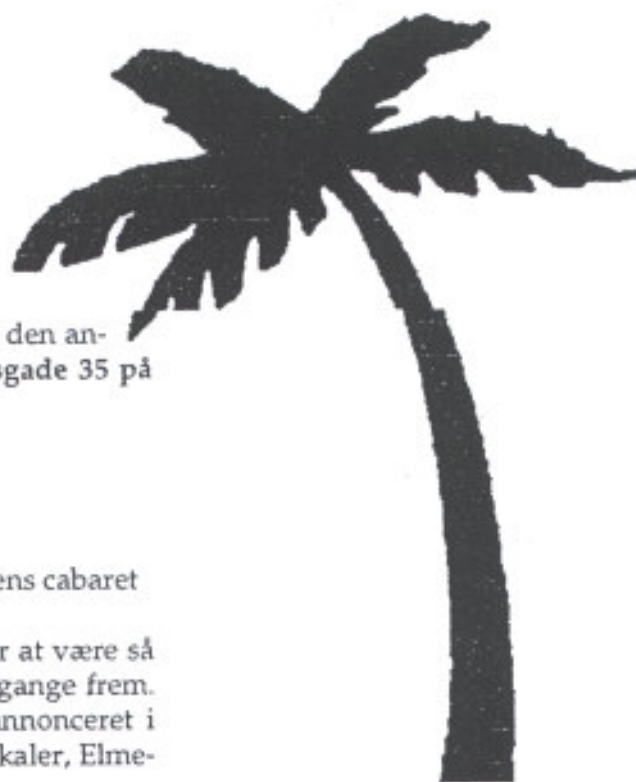
Butiksfællesskabet Demos står for en månedlig caféaften den anden onsdag i hver måned i Café Cikaden, Griffenfeldsgade 35 på Nørrebro.

Program

12. februar "BZ i New York" Videocafé

11. marts "Trøds alt det" Premiere på Brecht-gruppens cabaret

De øvrige caféaftener bliver 8. april, 13. maj, 10. juni. For at være så aktuelle som muligt planlægger vi ikke længere end to gange frem. Emnerne for de følgende caféaftener vil derfor blive annonceret i Demos Nyhedsbrev, ved opslag i Cikaden og i Demos lokaler, Elmegade 27, samt i pressen.

Vitt Ariskt Motstånd

Efter fire måneder på flugt blev den efterlyste nazist, Klas Lund, og tre af hans medsammen-svorne arresteret af det svenske politi i august 1991. Alle har forbindelse til det såkaldte Storm-netværk.

Flere arrestationer kan følge, efter at politiet i foråret 1991 begyndte optrævlingen af et uhyggeligt net af nazi-terrorister.

Jagten på terroristerne begyndte tidligt om morgenen den 11. april, da fire mænd brød ind i politistationen på Lidingø i Stockholm.

Politistationen, der har til huse i et mondænt kvarter med lav kriminalitet, havde kun en radiomand på nattevagt.

Han blev overmandet, fik håndjern på og bind for øjnene. Derefter brød tyvene ind i politiets våbenskab og forsvandt med 28 politipistoler, heraf 12 helt nye Sig Saur pistoler, samt ammunition og fire politiradioer.

Våben til racekrigere

Røveriet blev betegnet som et præcist og veltilrettelagt kup. Tyvene vidste helt nøjagtigt hvordan bygningen så ud indvendigt, samt havde en flugtplan klar. De forsvandt da også uden at efterlade sig spor. En måned senere startede indbrudstyve ved et uheld en skjult alarm i et ubevogtet militærdepot i det nordlige Stockholm (Upplands Väsby).

Våbendepotet indeholdt blandt andet en del tungt militært isenkram. Da politiet ankom til stedet, anholdt de syv skinheads, bl. a. Marcus Öhlin.

Sporet førte politiet til Öhlins hjem på øen Drottningholm i Stockholm. Under politiets ransagelse af lejligheden fandt de nazistiske løbesedler og racistisk og anti-semitisk materiale fra såvel Sverige som andre dele af verden. Samt fire af de stjalne Sig Saur pistoler.

Det bekræftede at røverierne var udført af en gruppe nazister, der håbede, at de kunne etablere et terroristisk undergrundsnetværk for at starte en "hellig racekrig".

Kort inden politiets razzia var det dog lykkedes for den formodede leder af de kommende "ariske krigere" Klas Lund og hans partner Marcus Öhlin at flygte fra stedet.

Ariske bankrøvere

Fire Vam-folk gik under jorden. Under flugten var Klas Lund en kort tid i Norge, hvor han købte et par våben. I retten ville han ikke røbe, hvem der husede ham. Norske aviser skriver, at det var hos en skinhead-leder, Ole Krogstad.

Marcus Öhlin og Conny Rosén var blandt andet i København. Men det lykkedes dem ikke at gemme sig hos Scientology-bevægelsen. Tvært i mod informerede de politiet, og de to flygtende gemte sig på Gotland.

Det vides ikke, hvor Christopher Rangne opholdt sig. Men i begyndelsen af august samledes alle fire i en lejet hytte i Härjedalen.

Inden da er det imidlertid sikkert, at to af The Order-gruppens medlemmer 27 juli dukkede op i den nærliggende by, Vemdalen, hvor de via et bankrøveri forøgede Stormkrigernes pengekasse med omkring en halv million kroner. Røveriet førte senere til, at gruppen blev fanget.

De fire genforenede - og bevæbnede - nazister blev anholdt 7. august ved en kro ved en rastepads i det bjergrige område i Härjedalsfjällen, tæt ved grænsen til Norge.

Gruppen var på vej til ødegården, der fungerede som nazi-skjulested og våbendepot. Et skjulested som gruppen fra tid til anden havde brugt gennem et par uger. Ved arrestationen fandt politiet omkring 200.000 kroner fra bankrøveriet. Resten af byttet er stadig forsvundet.

Vitt Ariskt Motstånd

Politiet fandt også elleve våben, heraf var de tre fra røveriet på Lidingø. Der mangler stadig seks pistoler fra det røveri, og politiet har en begrundet mistanke om, at nogle af pistolerne er smuglet videre til nazi-terrorister i udlandet - specielt til Norge.

Terrordagsorden

Afsløringen af Klas Lunds celle bekræfter tidligere advarsler fra antifascister om, at en sektion af Skandinaviens nazigrupper er ved at skifte til en mere voldelig politisk dagsorden. Svaret fra myndighederne har generelt været svingende. Overfor en helt klar udsigt til fremtidig nazi-terror rejste politiet i starten en mur af tavshed i forsøg på at dysse hele sagen ned. En kilde i politiet, der arbejder på Klas Lund sagen, udtaler:

Storm-affæren har medført en reel frygt nogen steder, men sagens kerne er, at politiet er fuldstændigt ude af stand til at håndtere situationen. Vi taler om udenlandske grupper som politiet aldrig tidligere har hørt om.

Vi vil her forsøge at skitsere dette internationale netværk:

Storm-netværket har udviklet sig gradvist gennem de sidste fire eller fem år, blandt voldelige skinheads, der tidligere var forbundet med den nu funktionsløse bevægelse Bevara Sverige Svenskt (BSS). Da BSS blev omdannet til et "respektabelt" parti, Sverigedemokraterna (SD), og tillagde sig parlamentariske ambitioner fandt de tidligere så loyale skinheads, at de var skubbet ud i kulden.

Traditionelle nazistiske grupper som Nordiska Rigspartiet forbandt sig til ideen om en militant racisme og anti-semitisme, men det havde for lidt substans og blev derfor ikke betragtet som et reelt

"The Order"

Medlemmer af den gruppe, der blev arresteret i august 1991:

Klas Lund, 23 år:

Klas Lund bliver betegnet som voldelig og farlig. Han er tidligere skinhead, og begyndte sin politiske karriere i udkanten af de gadebøller der var tilknyttet den racistiske bevægelse Bevara Sverige Svenskt (BSS) i midten af 1980'erne.

I 1986 deltog han i det brutale mord på en ung anti-fascist, Ronny Landin, hvorefter han blev idømt otte års fængsel. - en dom der senere blev nedsat til fire år.

Fængselsdommen gav ham en heltestatus blandt skinsene og et skinhead-band med tætte bånd til Storm-netværket, *Dirlwanger*, tilegnede en af deres sange til Klas Lund.

Efter hans løsladelse, fik han et job som varetager af nogle skinhead-barakker i Stockholm.

I 1990 var han medstifter af bladet Storm, der kræver hellig racekrig mod farvede og jøder.

John Christofer Rangne, 21 år :

En skinhead fra Stockholm, der tidligere er dømt for vold. I 1987 var han leder af en brutal bande der overfaldt to iranske indvandre, - hvoraf den ene var tæt på at dø.

Selv om anklageren krævede dem dømt for overlagt mordforsøg, nøjedes retten med at idømme Rangne en bøde for overfaldet.

I 1989 meldte Rangne sig til den franske fremmedlegion hvor han fik militær erfaring.

Rangne delte lejlighed med Klas Lund, og under politiets ransagning af lejligheden i sommeren 1991, konfiskerede de våben og andet militært udstyr, indbrudsværktøj, stjalne tovejs-radioer og medicinsk udstyr og tilstrækkeligt med mad til at modstå en belejring.

Marcus Ivan Öhlin, 22 år :

Boede til leje i lejligheden på Drottningholm, hvor VAM-gruppen opbevarede nogle af de stjalne politi-pistoler fra røveriet på Lidingø.

Öhlin startede med at komme i skinhead miljøet og han er to gange dømt for mindre tyverier og en gang for voldeligt overfald: I september 1990, skadede han en togpassager alvorligt, da han i et uprovokeret angreb smadrede en flaske i hovedet på ham.

Conny Rósen, 21 år :

En af Storm-gruppens medlemmer, der syntes at have spillet en mindre rolle som bølge for VAM.

Klas Lund

Christopher Rangne

Marcus Öhlin

Conny Rosén

alternativ. Det efterlod skinsene og de militante nazister i et politisk tomrum, uden nogen politisk vejledning og ledelse. Mange havde taget ideen om "politiske soldater" til sig fra det britiske *National Front*. De blev nu nødt til at finde deres egen vej, og den politiske inspiration fik de fra udlandet.

Hvide rebeller

Det politiske initiativ kom fra en gruppe af militante skinheads i Södertälje syd for Stockholm. Gruppen dér blev ledet af Göran Gustavsson og Peter Rindell. De søgte om og fik et samarbejde i gang med de britiske nazister.

En nøglefigur i dette arbejde var Tommy Edwards, et betonhoved fra Liverpool, der ankom til Sverige i midten af firserne for at fungere som formidler mellem grupperne.

I 1987 hjalp Tommy Edwards med at arrangere et møde mellem Gustavsson, Rindell og den dømte bølle Ian Stuart Donaldson, der er en af lederne i den britiske "Blood and Honour" organisation. Resultatet af mødet blev *Vitt Rebell*, et udtalt nazi-skinheadblad der blev produceret i Södertälje, men distribueret fra Storbritannien.

Blood & Honour

Vitt Rebell blev kendt som et af de mest afskyelige og hadefulde blade, der nogensinde er dukket op i Skandinavien. Bladet, som er gennemsyret af had til jøder og sorte, proklamerede søsætningen af en svensk SA-enhed, der skulle lede den "hvide revolution i de nordiske lande".

Hjælpen fra "Blood and Honour" indebar også vital teoretisk vejledning, dvs formularen for hvordan svenske SA-enheder skulle operere. I 1989 hjalp Ian Stuart Donaldson med at introducere håndbøger i terrorisme som for eksempel "The Turner Diaries" og "A Candidate for the Order" til de svenske skinheads, der hurtigt opsnappe de råd, de fik.

Kreativistens kyrka

I slutningen af firserne udvidede gruppen bag Vitt Rebell sin internationale kontaktflade til også at gælde USA, hvor de fandt inspiration hos den såkaldte "Church of the Creator", COTC, (Skaberens kirke). Med udgangspunkt i en blanding af traditionel nazisme og den kristne identitetsbevægelse havde COTC udviklet sin egen særprægede udgave af racisme.

Lige siden kirken blev grundlagt af ypperstepræsten, Ben Klassen, i Nord Carolina, har kirken udviklet sig til en bizar, pseudoreligiøs sekt med nogle få tusind tilhængere rundt om i verden.

Lederen af COTCs svenske afdeling er den 25 årige Tommy Ryden, en apartheid-tilhænger og tidligere BSS-aktivist, der allerede i 1983 begyndte at skrive sammen med Ben Klassen. I 1988 blev kontakten genoptaget og Ryden blev hurtigt forfremmet til "præst" med den mission at etablere en afdeling af COTC i Skandinavien. Han tog først kontakt til gruppen bag Vitt Rebell.

Det er langt fra noget tilfælde at Ryden forsøger at etablere kontakt til skinsene. COTCs moderkirke har opfordret sin menighed til at gøre skinsene til en målgruppe for rekruttering.

I en rapport fra 1989 betragter COTC de "Unge hvide krigere" som:

Det sidste og bedste håb for den hvide race. Derfor må vi, skaberens disciple, straks og helhjertet kontakte, omfavne og overbevise så mange skinheads som muligt om at de vil

være mest effektive, hvis og når de slås under COTCs sejrende faner.

For at opmuntre til en æra af gadekampe, opfordrede COTC sine disciple

til at sætte sig ind i skinsenes kultur, specielt deres musik, der betegnes som "kraftfyldt og med mening og inspiration". Rapporten konkluderede, at skinsene vil tilslutte sig COTCs hårde linje, hvis de bliver introduceret til den.

Selv om mange af skinsene vrænger ad forskellige dele af COTCs bibel, har kirken ubetinget været en væsentlig kilde til inspiration for dem. En væsentlig attraktion ved kirken er dens udtalte støtte til en militant linje, der kræver udryddelse af farvede og jøder.

Allerede i 1989, mindre end et år efter at COTC blev stiftet i Sverige, blev kirken ofte omtalt i Vitt Rebell. I dag er der dog uoverensstemmelser mellem kirken og nazi-skinsene. Kirken bryder sig ikke om alkoholmisbruget blandt skin-heads.

Kandidater til ordenen

Med udgangspunkt i COTC har Storm-netværket hurtigt udbredt sin kontakt til andre nazi-organisationer i USA.

Intern post fra Storm-netværket tyder på at de samarbejder med blandt andre Ku Klux Klan,

NSDAP-AO, Odinist Fellowship i Florida og Tom Metzgers organisation White Aryan Resistance (Hvid arisk modstand) i Californien. Organisationen går ind for hellig racekrig mod farvede og jøder og forkortelsen af organisationens navn, WAR, betyder også krig.

Men den mest alarmerende oplysning om Storm-netværkets oversøiske forbindelser kom i sommeren 1991. Da blev det klart, at gruppen aktivt plejer forbindelser med resterne af terror-organisationen The Order.

The Order, der blev stiftet i forlængelse af læren fra "The Turner Diaries", var i midten af firserne den militære gren af organisationen Aryan Nations.. I den korte periode, den eksisterede, erklærede den total krig mod USAs "zionistiske besættelsesregering" (Z.O.G.) og gennemførte en serie voldelige forbrydelser, blandt andet bombeangreb, mord og væbnede røverier. Gruppen blev opløst, da dens leder, Robert Jay Matthews, blev dræbt under en 36 timers skudkamp med FBI og mange af dens medlemmer arresteret.

Ved de efterfølgende retsager er flere dusin af The Orders medlemmer idømt langvarige fængselsstraffe.

En nøglefigur i forsøget på at holde Matthews ideer i hævd er Frank Lee Silva, en af The Orders bagmænd og en nær ven af Matthews.

Silva afsoner i øjeblikket en dom på 40 år for konspiration og for at danne en kriminel organisation.

Men fra sin celle har Silva kontakt med, og er rådgiver for, Storm-netværket:

Du og dine kammerater må fortsætte..... I må aldrig overgive jer til fjenden, kæmp, kæmp og fortsæt kampen. Ingen overgivelse! Nøglen til vores overlevelse er selve kampen. (citeret fra et af Silvas breve til Storm-netværket.)

VAMs soldater

I de sidste par år har Storm-netværket udviklet sig langt videre end det hastigt skrevne blad, det startede som. Det har udviklet sig til det væsentligste samlingspunkt for Sveriges mest voldelige nazister og det er i praksis et halv hemmeligt netværk der forbinder Sveriges "hvide krigere" med udenlandske terrorister.

Deres mål er klart udtrykt i bladet Storm "at skabe en hemmelig undergrundshær og starte en hellig racekrig".

Målet blev delvist opnået i sommeren 1991 da Storm-netværket stiftede sin aktivist organisation Vitt Ariskt Motstånd (VAM) - en direkte oversættelse af organisationen White Aryan Resistance fra USA - med det mål at udfordre "den zionistiske besættelsesregering i Sverige".

Anholdelsen af Klas Lund og otte andre viser med al ønskelig tydelighed, at der ikke blot er tale om løs snak. Sverige kan i de kommende år regne med en alvorlig opblomstring af nazi-terror.

The Order

Klas Lunds celle har de øvrige VAMere "hædret" ved at navngive den "The Order". Den er nu uskadeliggjort. Men det øvrige VAM-netværk eksisterer stadig. Det er formentlig under overvågning af sikkerhedspolitiet, SÄPO. Men dette er en vanskelig opgave - der er ikke tale om en almindelig organisation, men netop om et netværk: Et netværk, der både rummer en åben, politisk gren og en hemmelig, illegal "militær" gren.

4 STORM
VIT REVOLUTION UTAN PARDON
ANGANG 2, 1991 (1021) 30 KRONOR
VITT ARISKT MOTSTÅND
0755-89490

Vitt Ariskt Motstånd

Den hemmelige gren

Den hemmelige gren af Ariske krigere véd vi i sagens natur ikke meget om. Den formodes opbygget af celler med 5-6 mand i hver. Kun én eller to i hver celle kender til andre dele af det illegale netværk. Det samlede antal, der er involveret i den underjordiske "revolutionære" virksomhed, skønnes til at være 50. Når nogen f. eks. fængsles suppleres der op, så der til stadighed er 50 mand i netværket. Rekrutteringen foregår blandt folk, der i subkulturen er kendt som mangeårige og trofaste racister.

En del af rekrutteringen foregår i fængslerne blandt racistiske kriminelle. Vi kender intet til ledelsen - om en sådan findes - eller til forbindelserne til den politiske gren.

Den politiske gren

Denne gren ved vi mere om. Den består af:

VAM-ledere:

Der er ikke een fører, men en inderkreds "den indre kerne" på ca. 10 personer, der beslutter kollektivt. Klas Lund er een af de 10. På grund af medie- omtalen er han gjort til *lederen*. Men han var og er altså bare een af lederne. Næste trin i netværket er

Organisatorere:

De skal have været aktive mindst eet år. De skal søge om denne position og skal godkendes af lederne.

Aktivisterne:

De skal "træne og arbejde hårdt". De står for gadeaktiviteterne under "organisatorernes" ledelse. Det er en hovedopgave, at udbrede bladet "Storm".

Laveste trin i netværkets politiske gren er:

Sympatisører/Tilhængere:

Det er folk, der af forskellige grunde ikke kan opfylde aktivitetskravene (elitekravene). Men de støtter netværket økonomisk og får "Storm" og andet materiale til åndelig opbygning.

Det samlede antal personer i det politiske netværk skønnes at omfatte 250 personer, næsten udelukkende mænd.

Disse personer, der er tilknyttet eet af de fire niveauer, indgår i netværket på forskellig vis. Oftest i *afdelinger* eller *kampceller*.

Der findes fire *afdelinger*:

- Stockholm VAM
- Södertälje VAM (den oprindelige)
- Göteborg VAM
- Lönsboda VAM (Sydsverige)

Dirlewanger

Göteborg VAM har sit tyngdepunkt i Göteborg og Borås. Den kalder sig også SA-Storm Dirlewanger. (Dirlewanger var en berygtet leder af en SS-straffebataljon under 2. verdenskrig). Kernen i Göteborg VAM er rock 'n roll-orkestret "Dirlewanger", som ses på billedet. De har turneret i nazi-skinhead-miljøerne i Tyskland, Schweiz og Østrig. Afdelingen er berygtet for sine overfald på homoseksuelle i området. Den første maj 1991 gennemførte 15 Göteborg VAMere en moddemonstration med svingende nazi-faner mod 1. maj-demonstrationen.

Endvidere findes der et ukendt antal *kampceller*, der ledes af et par "organisatorer"

og har to til ti aktivister. Hvis cellen bliver større, så deles den. Kampcellerne er VAMs egentlige grundorganisation. "Storm" skriver:

"Det er de små kampceller, som danner et usynligt broderskab tværs over Sverige og den øvrige verden".

I den nazistiske subkultur er der opbygget en række klubber og kollektiver - undertiden kaldet "SA-hjem".

Nazisterne/skinsheadsene er på stadige rejser og bor på "hjemmene" når de er i udlandet, eller i en anden del af deres eget land.

Forsidebilledet i dette blad viser sådan en klub med overnatningsmuligheder: "Dart Höder" i "Fryshuset", som er et kommunalt ungdomsprojekt i Hammerby Hamnen i Stockholm. Det var her de 11 norske "Boot Boys" og "HAM'er" modtoges af ca. 50 VAMere i forbindelse med Karl d. XII-demonstrationen 30. november 1991.

Den politiske del af VAM har klart formuléret sit program i "Storm":

"Vore tilhængere er hvide oprørere, vort ideal er race-revolutionært og vor verdensanskuelse er nationalsocialistisk" (dvs. nazistisk.)

Racistisk vold og kriminalitet

Udviklingen i Sverige var op gennem 1980erne alarmerende. Politiet fik ganske vist flere mordere dømt fra skinhead-miljøet (Klas Lund, Göran Gullvang, Daniel Karlsson m.fl.)

Men mange mindre sager blev henlagt eller affærdiget som "bandekrig" mellem racister og antiracistere. I 1990 - i slutningen af maj - begyndte en uges angreb på flygtningelejre mm. Bombeattentater, påsatte brande, brevbomber, overfald og trusler har siden hjemsøgt Sverige i bølger. Våben- og sprængstoftyveriet bliver hyppigere. Mange af disse våben havner, nu som før, blandt "samlere" og "upolitiske" kriminelle. Men sikkerhedspolitiet, SÄPO, har også konstateret, at der cirkulerer en stor mængde våben og sprængstoffer i nazi-undergrunden - både stjalne og illegalt importerede. De voldelige grupper har altså et vist miljø at operere i.

Klas Lunds celle

Klas Lunds celle er sat ud af spillet. Den 20. november 1991 blev han idømt seks års fængsel for røveriet i Vemdalen og forsøg på våbentyveri, ulovlig våbenbesiddelse og to biltyverier. Hans kompagnon, Christopher Rangne, fik to års fængsel. Han benægtede deltagelse i bankrøveriet og Klas Lund sagde, at det var en tredje person, hvis identitet han ikke ville røbe. De appellerede begge til Hovrätten, der behandlede sagen i begyndelsen af i år. Dommen kommer senere, men retten løslod Rangne, der sandsynligvis så vil få en lavere straf. (Han har kun inddrømmet et biltyveri.) Klas Lund er fortsat fængslet. De øvrige fra "The Order" blev dømt ved en anden underret 22. november 1991. Marcus Öhlin fik tre et halvt års fængsel og Conny Rosén fik to år for våbentyveriet på Lidingö og indbrudsforsøget i Upplands Väsby. Fem andre nazi-skins fik dagbøder for at have hjulpet med at holde vagt under indbrudsforsøget.

Det øvrige VAM.

Før retssagerne skrev "Storm":

Vi ved, "at det ikke vil betyde afslutningen på "Ordenen" thi, som "Ordenens" motto lyder, "skulle du falde min ven, så træder en anden ven ud af skyggerne og indtager din plads."

"Længe Leve Ordenen! Sieg Heil"

Det tilbageblevne VAM har dog haft svært ved at leve op til deres egen propaganda.

Indsatsen under de to Karl d. XII-demonstrationer 30. november hverken skræmte eller fjernede de antiracistiske demonstranter.

VAMs vold rettede sig i Stockholm mod politiet - bl.a. på grund af politidrabet på en skinhead i Malmö dagen før. Men det medførte massearrestationer og identifikation af flere snese af dem. Tre af flere bombesprængninger (eller især forsøg/trusler) kan dog med rimelig sikkerhed henføres til dem:

* Et pizzeria i Nacka (Stockholm)

* Arlanda Lufthavn (Udenfor Stockholm)

* Centralen (Hovedbanegården i Stockholm)

Bomben på Centralen den 30. december 1991 var den alvorligste. Under afmonteringen sprængte den og sårede en politimand. To timer efter fik politiet følgende besked over telefonen:

"Klas Lund skal frigives. Ellers fortsætter bomberne."

Vitt Ariskt Motstånd

De tre bomber, der anvendtes og forsøgtes anvendt er af samme type: SÅkaldte "sorte bomber". (De elektriske ledninger i en sådan bombe har almindeligvis flere farver. I de pågældende bomber var alle ledningerne sorte, for at vanskeliggøre en demontering).

Et netværk af illegale databaser

Ideen til bomberne kan være hentet i en af nazisternes illegale databaser, der i Vesteuropa er opbygget efter nordamerikansk forbillede (The Order). Her kan alle de indviede trække på hinandens viden og erfaringer. Således fik tre VAMere, i følge dagbladet Expressen, 12.1.92, en sympatiserende dataekspert til at hjælpe dem ind i en sådan database. I den lå blandt andet opskriften på fremstilling af en avanceret bombe. Opskriften var oprindeligt stjålet fra det engelske politi af en "hacker". Opskriften ligger nu tilgængelig for de indviede sammen med tips om våbenkøb og lignende. De tre VAMere skulle have fået opskriften tre uger før bombeepisoden på Centralen.

Tyverierne fortsætter

Våbentyverierne fortsætter. I oktober blev der stjålet sprængstof og røggranater fra et militærdepot uden for Hälsingborg. Tyveriet er endnu uopklaret. I begyndelsen af januar i år blev der stjålet våben og ammunition fra en hjemmeværnsgård i Göteborg, men det skulle i følge politiet være foretaget af to "upolitiske" unge.

Natten til 7. januar brød fire skinheads ind i et militærdepot i nærheden af Säffle i Värmland. De stjal uniformer, soveposer mm. - men ingen våben. De er VAM-sympatisører - den ene endda tidligere redaktør af "RAHOWA" (se afsnittet om Kreativismens Kyrka) og "Storm". De har indrømmet at have handlet efter ordre fra "højere sted" og at udstyret skulle bruges af VAM til planlagte øvelser i Småland.

Fingeren på aftrækkeren

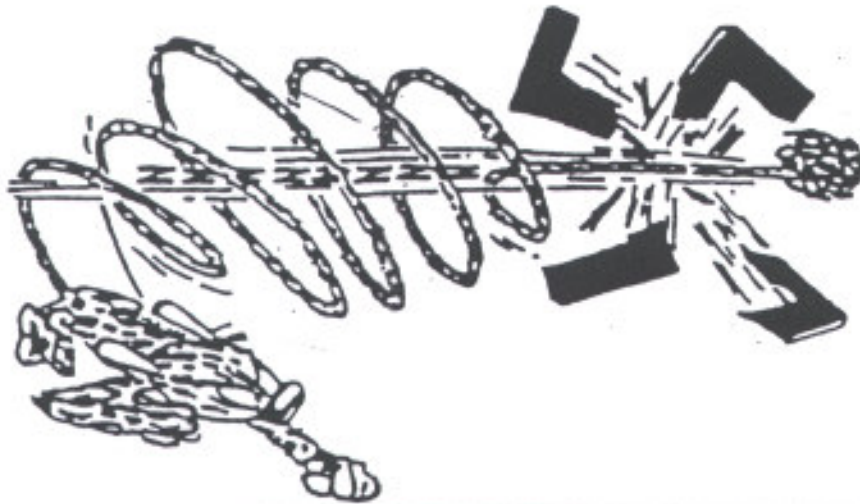
Men vi tager fejl, hvis vi tilskriver VAM eller nogle af de øvrige organisationer, vi omtaler i dette blad, *alle* de beskrevne begivenheder. Forholdet er snarere det, at der består et samspil mellem en målrettet propaganda og en vis frygt og et fremmedhad blandt nogle svenskere i lokalsamfundene - og et samspil af relativt få organiserede aktioner og en bølge af spontane (dvs uorganiserede) overgreb.

VAM og de andre grupper giver fordommene næring og søger at frempiske et had. På én måde har de fingeren på aftrækkeren, når de gennem deres "aktioner" udløser andres. Men vi *overdriver* deres betydning og *går fejl* i vor forståelse (og dermed handlemuligheder), hvis vi *selv* falder for konspirationsteorier.

De *er* farlige, men racismen og fremmedhadet rækker langt ud over deres snævre kreds.

Demonstration mod nynazisterne, Lund 30. november 1991

Lasermannen eller "den ensomme ulv"

Den 2. august 1991 blev en 21 årig etioper ikke afsløres gennem de sædvanlige politi-metoder - overvågning og infiltration - sådan som "The Order" blev det. Tanken om "den ensomme ulv" er blevet populariseret gennem identitetsbevægelsens begreb om "Phineas Priesthood", der påtager sig at gennemtvinge Guds love (i deres fortolkning). Forfatteren til den tidligere nævnte "Turner Diaries" udgav i 1989 en ny bog, "The Hunter". Den handler præcis om "den ensomme dræber" og bliver sikkert lige så udbredt en håndbog som "Turner Diaries". Når det svenske politi arresterer "lasermannen", vil de sikkert finde et eksemplar af "The Hunter".

Den 2. august 1991 blev en 21 årig etioper ikke afsløres gennem de sædvanlige politi-metoder - overvågning og infiltration - sådan som "The Order" blev det. Tanken om "den ensomme ulv" er blevet populariseret gennem identitetsbevægelsens begreb om "Phineas Priesthood", der påtager sig at gennemtvinge Guds love (i deres fortolkning). Forfatteren til den tidligere nævnte "Turner Diaries" udgav i 1989 en ny bog, "The Hunter". Den handler præcis om "den ensomme dræber" og bliver sikkert lige så udbredt en håndbog som "Turner Diaries". Når det svenske politi arresterer "lasermannen", vil de sikkert finde et eksemplar af "The Hunter".

Den nazistiske og højreekstremistiske sump - En oversigt

- * Sverigedemokraterna, SD. Se side 15
- * Storm-netværket & Vitt Arisk Motstånd, VAM. Se side 5 -13
- * Nordiska Rikspartiet, NRP. Se side 17
- * Föreningen Sveriges Framtid, FSF, & Gardet. Se side 16
- * Kreativistens kyrka & De Hvide Baretter. Se side 18

Hertil en række mindre grupper:

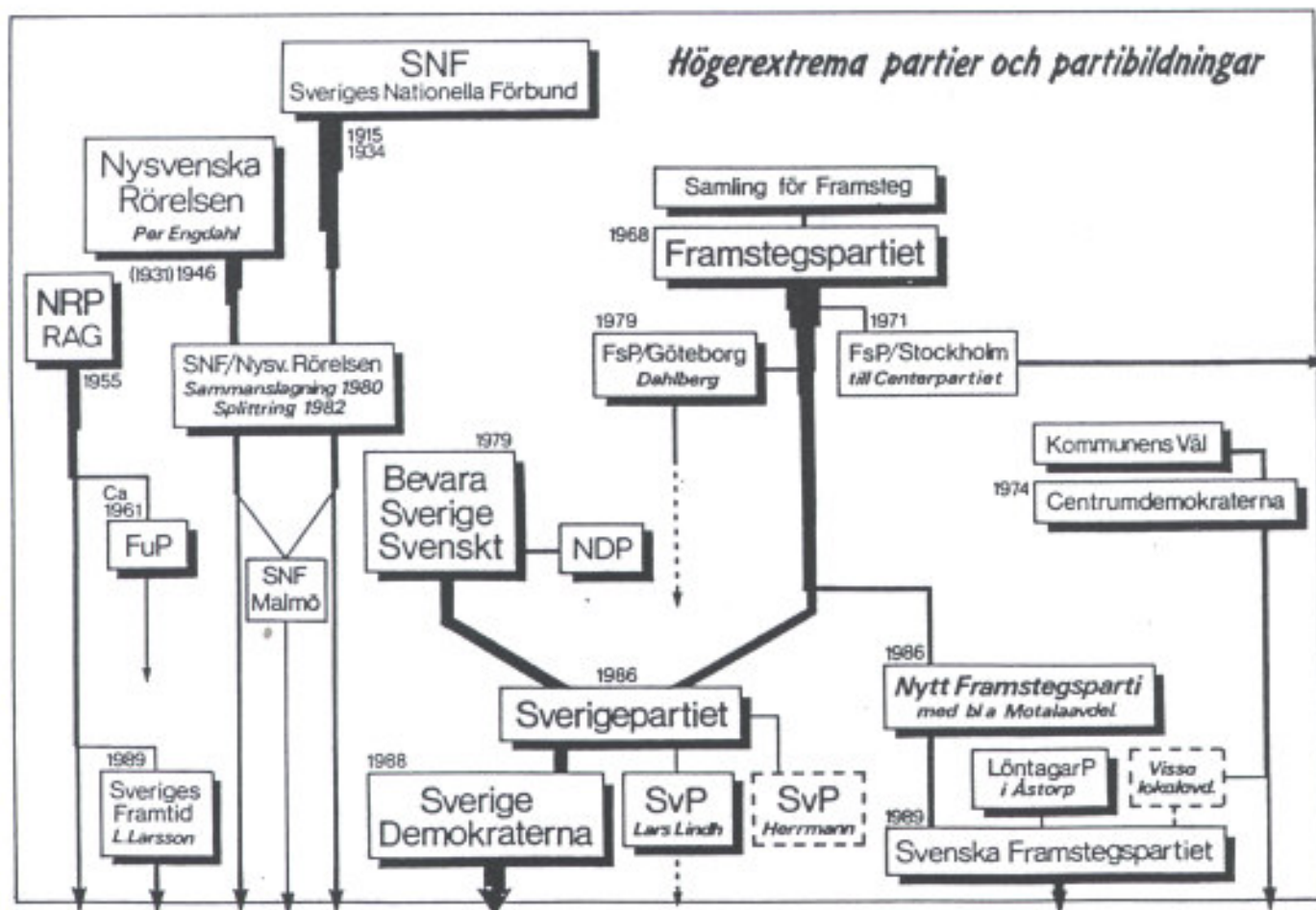
- * Sveriges Socialistiske Arbejderparti, SSAP: Leder Percy Brunström, gammel nazist.
- * Frisinnade Unionsparti. Leder Sven Arne Lundehäll, gammel nazist.

Blandt de små grupper, er der enkelte gamle grupper, som de unge nynazister har hentet ud af glemslen:

- * Sveriges Nationella Förbund, SNF. SNF er delt i flere fraktioner. To af dem er nazistiske: *Malmögruppen*, under ledelse af den gamle koldkriger, Lars-Göran Hedengård, og *Stockholmsgruppen*, Leder: Åke Lindsten (Tidligere WACL-mand).
- * Nysvenska Rörelsen. Leder: Per Engdahl, svensk fascismes 83 årige veteran.
- * Narva Förbundet. Leder: Werner Öhrn, gammel nazistist.
- * 30. novemberföreningen. Leder: Lars Hultén, gammel nazist og BSSer.

De to sidstnævnte er især knyttet til den traditionelle Karl d. XII-mindesdag, men alle ovennævnte organisationer opfatter dagen som en fælles aktionsdag - "beskyttet" af nazi-skins, hvad der har fået antiracister på benene de sidste år

Bevara Sverige Svenskt og dets afløgger Sverigepartiet og Sverigedemokraterna har domineret det svenske ekstreme højre i 1980'erne. Framstegspartiet har spillet en central rolle siden 1968 (altså før Glistrup), men er de senere år ramt af mange splittelser. (Illustration: Stieg Larsson fra Lodenius & Larsson, "Ekstremhöger", Tidens Förlag, Stockholm 1991)

Sverigedemokraterna

Sverigedemokraterna er det parti der kommer nærmest Le Pens Front National som et nationalt parti, der kan opfange de racistiske strømninger. Det endelige gennembrud lader dog vente på sig.

Sverigedemokraterna blev dannet i foråret 1988 af stumperne af det splittede Sverigepartiet i et forsøg på at opbygge en national front ved en sammenlægning af Bevara Sverige Svenskt med Framstegspartiet. Forsøget slog fejl efter mindre end et år og efter en tid besluttede de gamle BSSere at fortsætte under det nye navn, Sverigedemokraterna. Samme efterår var der valg til folketinget, hvor partiet efter en noget mat valgkampagne opnåede 1.100 stemmer - et resultat som de fleste ikke var helt utilfredse med. På den tid havde partiet nemlig kun afdelinger i Stockholm, Göteborg, Malmö og Vårgårda. De tre første afdelinger havde Sverigedemokraterna arvet fra Sverigepartiet, mens den sidste blev stiftet få måneder inden valget.

Partiet satte alle sejl til for at blive repræsenteret i Vårgårda kommune og var sølle 17 stemmer fra at få et mandat. Dette blev opfattet som en stor sejr og ansporede til at fortsætte opbygningen af partiapparatet.

Siden da er partiet vokset støt. I efteråret 1991 havde partiet, i følge egne opgivelser, over 4.000 medlemmer fordelt på 42 lokalafdelinger. Mange af afdelingerne har dog ikke over 20-30 medlemmer, så medlemstallet skal nok tages med et gram salt.

Sverigedemokraterna har et alsidigt partiprogram. De går ind for øget støtte til landbruget, flere penge til børnerige familier, begrænset adgang til abort og strengere straffe - ved alvorligere forbrydelser kræves dødsstraffen genindført. Men øverst på listen står indvandrerspørgsmålet. Det er det de rekruterer på, og det er det, der er hovedparolen på næsten alle partiets flyveblade og klistermærker: Alle ikke-europæiske indvandrere skal sendes tilbage til deres hjemlande og flygtningenes antal skal skæres kraftigt ned.

Med velkendte toner fra vor egen hjemlige debat, betegner de sig selv som en ikke-racistisk organisation, der blot er kritisk indstillet til den officielle flygtninge- og indvandrerpolitik. Men også her er praksis en anden. Ud over partiets egne publikationer forhandler de bl. a. Derek

Hollands "Political Soldier" Jean Raspails "Camp of the Saints" (en højreekstremistisk fremtidsvision om livet efter udbruddet af en verdensomfattende krig mellem race) og et skrift med titlen "Raceblandingsens omfang og udbredelse i Romerriget" (og vi ved allesammen, hvordan det gik med den samfundsform). Af et ikke-racistisk parti at være, nærer de en bemærkelsesværdig interesse for raceideologisk litteratur.

Ved valget i 1991 fik de knap 5.000 stemmer og blev repræsenteret i to kommuner, Dals Ed og Höör. Den store fremgang til trods blev resultatet mødt med skuffelse: Partiet havde regnet med det helt store gennembrud. Vinteren har derfor været præget af interne diskussioner, om hvad der gik galt under valgkampagnen. Men der er lys forude: I skolevalget fik de oprejsning. Ved et valg, afholdt blandt den skolesøgende ungdom, viste der sig et rekordstort antal stemmer på "øvrige partier". Blandt disse var Sverigedemokraterna et af de største.

En del af VAMs folk har lokale tillidsposter i Sverigedemokraterna og der kan mærkes en vis modsætning mellem en "parlamentarisk" linie og en aktivistisk, udenomsparlamentarisk.

PS. Lodenius & Larssons bog "Ekstrem-Höger" har en grundig gennemgang af Sverigedemokraternas fremvækst og de fleste ledes nazistiske fortid. Bogen nævner også, at disse folk - dengang i Bevara Sverige Svenskt - havde kontakt til den anonyme, danske gruppe "Patrioterne".

Föreningen Sveriges Framtid og Gardet

Tre mand fra "Gardet" med AK5-geværer

Der findes flere små bevæbnede og underjordiske nazi-grupper i Sverige. På billedet ses tre medlemmer af "Gardet", der poserer for fotografen. De er bevæbnet med det svenske forsvars mest moderne håndvåben, AK5-geværer. Våbentyverier fra politi og forsvar har længe været praksis i nazikredse.

Gardet er den militære gren, der støtter og beskytter den politiske organisation "Föreningen Sveriges Framtid" (FSF). Lederen af FSF er Leif Larsson, en forhærdet nazist, der indtil 1988 var leder af "Nordiska Rikspartiets" stormtropper (RAG). Leif Larsson er under tiltale for "hetz mod folkegrupper" (dvs racisme). Hans distriktsleder for østergötland, "Svend Inge", blev i sommeren 1970 idømt tre måneders fængsel for ulovlig våbenbesiddelse og hæleri med sprængstoffer.

Den anonyme rigsleder for Gardet udtalte til "Aftonbladet" 19.9. 1991:

* "Vort hovedformål nu er at give militær støtte til "Föreningen Sveriges Framtid". Til politiske møder står vi spredte og fotograferer vore politiske fjender. Når der bankes på "Ahmeds" dør, skal han ikke vide, hvad der kan ske" - og videre

* "Hvis nogle af mine kammerater kommer galt afsted, så gengælder vi mindst dobbelt op. Øje for øje, tand for tand. Vi holder os ikke tilbage for mord" - og slutteligt

* "Vi er rede til at gå under jorden og starte en guerillakrig, hvis vi bliver forbudte."

De tre på billedet sagde, at de kom fra Stockholms-afdelingens 2. deling. En deling i Gardet består af 15 mand. Hvor mange medlemmer Gardet har vides ikke - tre? - 15? - flere?

Det keltiske kors

Den politiske gren, "Föreningen Sveriges Framtid", tror at svenskerne er i mindretal år 2050. For at hindre "raceblanding og moralsk forfald" må alle midler tages i brug. Leif Larsson er tilhænger af den gamle nazistiske lærdom om, at bylivet fordærver, mens det "rigtige" liv leves på landet:

"Jeg tror, at landsbyernes befolkning kommer til at befri Stockholm. Det er på landet, at de sande nationalister findes. Der brænder man flygtningelejrene ned"

- og senere:

"Hvis Sverige er ved at gå under, så lad Ragnarok (Gudernes undergang i den nordiske mytologi) komme. Vor død skal blive en værdig afslutning. Vi dør hellere på en værdig måde end ser på, at landet går under"

Organisationen ledes af et fire-mands-råd og har hovedkvarter i Stockholm.

Den skønnes maksimalt at have et par hundrede aktivister og sympatisører spredt i hele Sverige. Lindköping er et af centrene.

Nordiska Rikspartiet

Sveriges ældste nynazistiske parti er Nordiska Rikspartiet, som blev stiftet i 1956 af den da 24 årige Göran Assar Oredsson, der den dag i dag, sammen med sin kone, Vera, leder partiet. Hovedkvarteret ligger i parrets hjem i Strängnäs. Herfra udgives partiets tidsskrifter: "Nordiska Rikspartiet", "Nordisk Kamp" og "Solhjulet"

Nordiska Rikspartiet er et gennemsyret, traditionelt naziparti. Blot er hagekorset udskiftet til fordel for solhjulet (som ses midt i artiklen). Men partiet holder fast ved den nordiske hilse, partiuniformer og førerkult. Partiets egen version af SA-tropperne hedder RAG - Rikspartiets Aktionsgrupper. NRP er stærkt antisemitisk og benægter, at nazisternes jødeudryddelser nogensinde har fundet sted.

Livsrunen (tv) og dødsrunen

Medlemmerne kommer fra Bevara Sverige Svenskt, Sverigedemokraterne, Nordiska Rikspartiet eller er helt nye racister. Ideologien er Mussolini-præget og de opfatter sig selv som fascister. Et af forbillederne er veteranen fra Nysvenska Rörelsen, den 83-årige Per Engdahl. Deres symboler er "livsrunen" og det keltiske kors.

Medlemsskaren og sympatisører udgør tilsammen mindre end nogle få hundrede. De aktive endnu færre, sandsynligvis under 50. Men i forhold til det lave medlemstal er NRP uden sammenligning Sveriges hårdest kriminel belastede parti: Flere af dets medlemmer er i løbet af 1980'erne blevet anklaget og dømt for mord, mordbrand, mordtrusler, ulovlig våbenbesiddelse og legemsbeskadigelse. En lang række af medlemmerne, heriblandt adskillige partifunktionærer, er blevet idømt langvarige fængselstraffe.

Men partiet er i stærk tilbagegang og mister medlemmer på grund af indre stridigheder og splittelse. Sandsynligvis vil partiet uddø med dets lederpar. Til den tid vil det gå over i historien som det parti, der i 1970'erne og 1980'erne oplærte mange af de folk, der nu er kadrer i Sverigedemokraterna, VAM, Föreningen Sveriges Framtid o.m.a.

Kreativistens Kyrka

"Kirken" blev grundlagt i 1988 af den selvudnævnte "pastor" Tommy Rydén efter et længere ophold blandt boer-fanatikere i Sydafrika. Kreativistens Kyrka er en aflægger af Ben Klassens amerikanske sekt, Church of the Creator, grundlagt i Florida i 1973.

Tommy Rydén har sin unge alder til trods i mange år været med i diverse højreekstremistiske smågrupper. Nogle af eget fabrikat. Han har også været tilsluttet Sverigedemokraterna. En tid var han medlem af Pinsekirken. I Ben Klassens "kirke" har han formentligt fundet den rette blanding af "identitets-teologi" og racisme.

"Kirken" har udgivet sine "16 Bud". Et af dem lyder:

"Husk at de farvede racer er vore dødsfjender. Det er vort umiddelbare mål at ekspandere den Hvide Race uden barmhjertighed og trænge vore fjender tilbage"

Gruppen udgiver tidsskriftet RAHOWA, hvilket er den nordamerikanske forkortelse for Racial Holy War, dvs hellig racekrig.

Tommy Rydéns gruppe har omfattende og gamle forbindelser i skinhead-miljøet. "Vitt Rebel" trykte hans "16 Bud". Han og redaktøren af RAHOWA, David Twaland, var med til at starte "Storm". Hans "kirke" var i 1990 STORM-afdeling nr. 2. (i Karlstad). Siden er forholdet blevet lidt køligere, blandt andet misbilliger "kirken" det store alkoholforbrug i "Storm"-kredsene. "Kirken" satser nu på at bygge sin egen elite-organisation.

Tommy Rydén fik i 1990 fire måneders fængsel for racistiske udtalelser og har nu en mere tilbagetrukket rolle i "kirken".

"Kreativisterne" er dog allerede nu parat til væbnet kamp, såfremt de "undertrykkes". I så fald:

* "går vi under jorden og vil forsvare os for enhver pris og med ethvert middel.

Vor race er vor religion! RAHOWA!"

"Kirken" har også - efter nordamerikansk forbillede - dannet sin egen "militære" afdeling: "De Hvide Baretter." Vi har ingen oplysninger om deres (ringe) antal eller organisation, hverken for "kirken" eller "De Hvide Baretter".

Hovedkvarteret ligger i Karlstad. Der "missioneres" blandt andet i Uddevalla og på Jönköpings-egnen (Tommy Rydén stammer fra Taberg, syd for Jönköping)

Godt nyt fra Norge

“Krystalnatten” blev en anti-racistisk manifestation i 90erne.

Den 9. november 1991 blev en bebudet antiracistisk demonstration vendt til et massivt antiracistisk møde ved et samarbejde mellem Blitz-folkene i Oslo og meget “brede” antiracistiske kredse i Norge.

Racisternes forsøg på en strategi. Hele efteråret havde været domineret af sammenstød og regulære slagsmål mellem nynazister og racister på den ene side og antiracistiske på den anden side.

Nogle ledende figurer i de racistiske kredse fremprovokerede direkte nogle af disse sammenstød. De håbede på denne måde at få held til at koncentrere en del af mediedebatten, som rettelig skulle angå flygtningeproblemerne, til at blive et spørgsmål om aktionsmetoder, og aflede opmærksomheden fra det utilladelige i det nazistiske og racistiske indhold i den propaganda som bl.a. Arne Myrdal og Ole Krogstad forsøgte at sprede udover Norge.

Hvem er de to ovennævnte “herre” ?

Arne Myrdal er leder af den organisation, som kalder sig Nordmænd Mod Indvandring, forkortet til NMI.

Ole Krogstad er leder af “Boot Boys”, der har et tæt slægtsskab med de britiske grupper “Blood and Honour”. De samarbejder med de svenske skinheads omkring bladet “Storm”, som igen er med i “Vit Arisk Modstand”, V.A.M., omtalt andetsteds i dette nyhedsbrev, som voldelige bevæbnede nynazister.

Ole Krogstad er personligt udpeget som den ansvarlige for bombesprængningen af Indvandrerkontoret i Oslo.

Optakten.

En lørdag aften nogle dage før det planlagte “stormøde” på Youngstorget i Oslo stormede nogle skinheads og nynazister en café i Gamlebyen, hvor Blitzfolkene almindeligvis holder til. Udenfor ventede endnu en gruppe nazister med køller og andre slagvåben. De tog ingen notits af at flere af folkene i cafeen havde deres småbørn med. Blitzfolkene satte sig kraftigt til modværge

De folk der var blevet angrebet fik bragt deres børn i sikkerhed, samlede sig og besluttede at finde nynazisterne inde i byen. Det lykkedes efter et par timer.

Ole Krogstad blev observeret inde i byen sent på aftenen. Han var een af de folk, der havde deltaget i angrebet udenfor cafeen.

Som gengældelsesaktion blev han gennembanket og måtte på skadestuen. Politiet greb ikke ind da overfaldet ved cafeen fandt sted. De forsøgte ikke at finde nogle af voldsmændene inde i byen senere på aftenen. Kun på det tidspunkt, da en chauffør blev truet af nynazisterne med kniv, greb de ind.

Der har i Norge været rejst en del kritik af politiets "registrerende" rolle. Politiet afviser det med, at der er tale om en form for bandekrig, som de øjensynlig har politisk dækning for at lade hånt om.

Nynazisterne havde øjensynlig håbet at splitte det antiracistiske arbejde op til "Stormødet", og på denne måde miskreditere "modstanden". Men det lykkedes ikke.

"Krystalnatten", 9. november.

Datoen for det planlagte stormøde er identisk med den såkaldte "krystalnat". Det var den dato i 1938, hvor nazisterne iværksatte een af de første, store aktioner mod jøderne i Tyskland.

Anvendelsen af denne dato satte mange ubehagelige tanker i gang selv i borgerlige kredse, som endnu ikke havde taget afstand fra Myrdals propaganda. De opfordrede ham til at ændre datoen, hvis han ikke ville benævnes nynazist. Men han lod hånt om alle indsigelser og fastholdt datoen.

Antiracisterne finder sammen og afviser provokationerne.

På trods af fremprovokerede slagsmål og det provokerende valg af mødedato, lykkedes det for antiracisterne at finde en fælles holdning og strategi til Myrdalmødet.

I første omgang forsøger nogle antiracistiske grupper at anmelde en moddemonstration, men de får afslag af politiet. En bureaukratisk begrundelse: man kan ikke have to demonstrationer, samme sted i byen!

I stedet for den anmeldte demonstration følger antiracisterne en metode som tidligere på året var blevet anvendt i en mindre norsk by:

Alle antiracister opfordres til at møde op til Myrdalmødet. De møder talstærkt op, vender ham ryggen, giver ham fingeren, og pifter ham ud.

De vender det nynazistiske møde til at blive en antiracistisk demonstration.

Myrdals to timer anmeldte møde bliver kortvarigt og han må pakke sammen i huj og hast, da nogle af "mødedeltagerne" begynder at pille hans højtaleranlæg ned.

Som det fremgår af billedet side 19, står Myrdal ganske isoleret, mens ca. 10.000 mennesker vender ham ryggen.

En sejr over racismen og nynazismen!

Ren manipulation.

Myrdal udtaler dagen efter, at mødet var blevet en succes. De billeder som kunne ses i avisen var ren manipulation.

Cafe Cikaden

Griffenfeldsgade 35
2200 København N

Telefon 35371888, Telefax 35371980

Caféaftener i Cikaden.

- 12. februar "BZ i New York" Videocafé
- 11. marts "Trods alt det" Brecht-gruppens cabaret

4. maj 1992

Befrielseskampen fortsætter - mod de fremmedfjendtlige og nynazistiske bevægelser

“Vi kan ikke sige, at vi ikke vidste besked”.

For ikke at blive “taget på sengen”, som mange blev det i 30erne og den 9. april 1940, er det nødvendigt at finde sammen mod de nynazistiske tendenser, racismen og fremmedhadet. Det er blevet påtrængende nødvendigt at kæmpe mod nazisme og fascisme igen.

Antiracistiske dage: 4. til 8. maj

4. maj er Danmarks befrielsesdag. Den dag, hvor de tyske nazistiske tropper måtte overgive sig, og vi kunne gøre op med deres danske medløbere.

For at mindes de mennesker, der faldt i kampen mod nazismen, vil vi netop på denne dag rette vores opmærksomhed mod den undertrykkelse og menneskeforagt, som til stadighed finder sted.

Mange var i 1945 overbeviste om, at med nedkæmpelsen af de fascistiske og nazistiske magter var muligheden åbnet for at skabe en bedre verden uden diskrimination på grund af race, køn eller religion.

De allierede sejrherre - USA, England, USSR og Frankrig vedtog, at:

- * *alle tyske land-, sø- og luftstyrker, SS, SA, SD og Gestapo med alle deres organisationer.....skal fuldstændig og endegyldigt opløses, for dermed for altid at forebygge en genfødsel eller genopståen af den tyske militarisme og nazisme.*
- * *det nationalsocialistiske parti med dets tilsluttende underorganisationer skal forbydes; alle nationalsocialistiske myndigheder skal opløses; der skal skaffes sikkerhed for at de ikke kan opstå i nogen form igen; enhver nazistisk og militær aktivitet og propaganda skal forbydes.*

[af Potsdam-erklæringens politiske grundsætninger (1945)]

Men efter 1945 viste det sig, at magthaverne fastholdt det system, som havde været selve forudsætningen for fascismen og nazismen og som fastholdt verdens opdeling i rige og fattige samfund.

Nynazismen

Tanken om en nynazisme og fascisme i Europa forekom dengang umulig for de allerfleste. Men nu hører vi dagligt fra Tyskland og i Norden om nazistiske overfald på etniske og seksuelle minoriteter - helt i overensstemmelse med Hitlers “ideologi”.

En ideologi baseret på racisme og sexismen og kendetegnet ved dens braldrende, støvletrampende og voldelige adfærd overfor specielt indvandrere og flygtninge.

Nationalismen

I kølvandet på, at de hidtil rådende politiske systemer i Østeuropa og Sovjetunionen er gået i opløsning, vokser nationalistiske bevægelser frem - bevægelser, der for nogles vedkommende bæres af fascistiske tendenser, forklædt som nationalisme, og støttet af nynazister og gamle koldkrigere fra tilsvarende grupper i Vest.

Fremmedfjendtlighed

Samtidigt noterer vi os fremvæksten af højreekstreme grupperinger og deres forsøg på at slå politisk mønt af den fremmedfjendtlighed, som bl.a. er et resultat af de mange begrænsninger, der trykkes ned over store dele af de i forvejen dårligst stillede befolkningsgrupper. Fremmedfjendtlighed dukker ikke op som en naturnødvendighed, som det fremgår af nogle politikeres udtalelser, men er bl.a. forårsaget af de forringede udviklingsbetingelser, der efterhånden er en realitet for mange mennesker - og som de selvsamme politikere er medansvarlige for.

Der er tale om adskilte politiske synspunkter og strømninger, som ikke skal sammenblandes. Men på samme tid må vi erkende, at faren er tilstede, for at de kan gå op i en højere enhed.

Mod nynazisme og fremmedfjendtlighed

Det er 3. år i træk **Butiksfællesskabet Demos** markerer befrielsesdagene. I 1990 holdt vi en "befrielsesbevægelsernes fest".

Året efter i 1991 holdt vi et fælles-arrangement med Internationalt Forum og Dansk-Cubansk Forening.

På trods af stormagternes nye alliancer om fredelig sameksistens, er hele den 3. verden fortsat underlagt stormagternes udbytning og undertrykkelse. Deres situation vil blive yderligere forværret under "den ny verdensorden".

Derfor vender vi os også mod alle internationale sammenrotninger, der skal sikre den ulige fordeling og udbytning. Derfor støtter vi fortsat befrielsesbevægelserne.

Der er en dyb indre sammenhæng mellem antiracistisk kamp og anti-imperialisme:

I år vil vi derfor fokusere på den højreekstremistiske udfordring i Nord-europa.

Evt. overskud fra arrangementerne vil blive anvendt til antifascistiske og antiracistiske aktiviteter.

Befrielsesdagen mandag 4. maj: Høring om nynazismen

Vi har indbudt eksperter fra udlandet, som vil informere om de nynazistiske tendenser med særligt fokus på udviklingen i Tyskland og orientering om tilsvarende grupperinger i Norge og Sverige.

Onsdag 6. maj: Debataften

Debataften med aktivister fra antifascistiske bevægelser i Norge, Sverige og Tyskland

Fredag 8. maj: Antiracistisk fest fra kl. 18.00 - ?

Vi vil afholde en antiracistisk fest, hvor vi kan glæde os over den mangfoldighed, der findes i de forskellige kulturer, og over at vi lever side om side bl.a. i Danmark på trods af de fremmedfjendtlige røster.

Teater, cabarét m.m. Antifascistisk og antiracistisk musik og musik, der er født i befrielsesbevægelsernes tegn. Folkekøkken med etniske specialiteter.

Vi vil med 4. maj-arrangementerne skabe kontakt til teater-, musik-, film- og fotofolk, som sammen med os vil bekæmpe nynazismen og de fascistiske tendenser.

Det er nu dét sker!

Hvis I har et projekt, vil vi meget gerne høre fra jer. Hvis I har andre ideer til denne aften så kontakt os i butikken alle hverdage mel. 15.00 og 18.00 og torsdag aften til 23.00

Butiksfællesskabet Demos, Elmegade 27, 2200 N, Tlf. 31 35 12 12

Lund 30. november 1991

Politiets opmarch

Blokkaden forsvares

Fascisternes nederlag

Politiets hævn

▲ Antiracistisk demonstration, 21. november 1991

Demonstration mod politivold, 10. januar 1992 ▼

